

Rámy jsou prázdné
tak plátna pomalujem',
nadšení narůstá,
když dojem rezignuje.
Štětce mám za zády,
a plány před očima,
decentně zakončím,
co nikdy nezačíná.

Pak vítr zafouká,
do lodi nasedneme,
plachty jsou napnuté,
útesy nabroušené.
Stačí pár nárazů,
uklouznout na mělčině
a do svých přístavů
se nikdy nevrátíme.

Začmáráme představy,
obrysy nepřetáhnem'.